

Det er godt, det er rigtigt, at staten fortsat medvirker til et alsidigt teater tilbud, også i disse byer. Det gælder for begge typer af teatre, at lokaleudgifterne fremover ikke kan indgå i refusionsgrundlaget. Det bliver Teaterrådets opgave at følge udviklingen og tage sig af administrationen af statens bevillinger, men også rådgive bl.a. i forbindelse med 4-års-aftalerne mellem teatre, kommuner og amtskommuner. Rådet kan, som der står i bemærkningerne, ansætte en konsulent til at hjælpe med at løse opgaven. Det vil være en god idé både som hjælp for rådet, men vil også være en hjælpende hånd til teatrene.

Åbne scener har hidtil fået tilskud efter egnsteaterloven. Det er godt, at det understreges og pointeres, at Teaterrådet fremover skal give tilskud til disse scener. Teaterrådets habilitetsbestemmelser ændres, således at det er de almindelige habilitetsregler, der gælder. Hidtil har medlemmerne været udelukket, hvis de havde tilknytning til et teater eller havde teaterfaglige tillidshverv. Det gav nogle vanskeligheder med at finde medlemmer til rådet.

Børneteater og opsøgende teater har i dag en lovbunden refusionsordning. Den fortsætter, men det er fornuftigt, at der også her sker en teaterfaglig vurdering af de enkelte forestillinger. Så svarer realiteterne til virkeligheden, fordi refusionen jo hidtil har været betragtet som kvalitetsstempleet.

Forslaget skal nu til høring og debat. Ministeren skal bl.a. forhandle puljer og minimum med Kommunernes Landsforening, men det bliver spændende at se og høre de tilbagemeldinger, der kommer.

Jeg synes, det resultat, der ligger, er godt. Der er blevet opfyldt mange ønsker med dette forslag, og der er nu mulighed for den planlægning, man har ønsket sig meget længe, og mulighed for produktion af godt teater. Vi vil lytte og medvirke positivt til et godt resultat, når forslaget genfremsættes i næste samling.

Ester Larsen (V):

Kulturministeren har enormt meget fart på, og der sker enormt meget ude i køkkenet. Det ramler med pletter og pander, men jeg har endnu ikke fået noget at spise. Sådan har Morten Grunwald udtalt sig til pressen om den aktuelle kulturpolitik.

Nu ramles der så igen i køkkenet, men der kommer stadig ingen mad på bordet. Det lovforslag, som har ladet vente så længe på sig, er

nemlig kun en skueret, der diskret tages af bordet om få dage, når Folketingets arbejds-sæson er slut.

Der er således ikke tale om, at der kommer en løsning for egnsteatrene foreløbig. Det er en stor skam. Det har længe stået klart, at der er behov for en lovændring på dette område. Det er faktisk fire år, siden den daværende kulturminister nedsatte et egnsteaterudvalg, som for mere end to år siden udgav rapport med forslag til ændringer.

Sidste års kaos på egnsteaterområdet, der blev forstærket af valgkampens syn, demonstrerede med stor tydelighed behovet for ændringer. Det er således ganske klart, at der er behov for lovændring. Det er derfor mere end ærgerligt, at ministeren skynder sig så langsomt, at der tidligst kan blive tale om realitetsændringer fra finansåret 1997.

Det foreliggende lovforslag må opfattes som noget af en prøveballon. Ministerens sidste udspil placerede Teaterrådet som en klart centralstyrende instans, der skulle vurdere, om det teaterliv, man ønskede sig på egnsteatrene, nu også var godt nok.

Ordlyden er nu ændret, så der tales om rådgivning i stedet for om godkendelse, men lur mig, om ikke styringslysten er den samme, når der tales om Teaterrådets rådgivning som en forudsætning for støtte. Rådgivning, man ikke kan blive fri for, er der ikke megen frivillighed i. Det må der laves om på.

At staten skal beskæftige sig med en økonomisk minimumsgrænse for egnsteatre, finder Venstre også er en utidig indblanding i lokale anliggender.

Lovforslaget har en klart bevarende karakter. Umiddelbart ser det ud til at blive meget vanskeligt for nye egnsteatre at se dagens lys med de lange forberedelses- og varslingstider, der forudsættes i lovforslaget. Der er grænser for, hvor lang tid selv ildsjæle formår at holde sig brændende.

Det umiddelbart mest positive, der er at sige om forslaget, er den sikring af 50 pct.s refusion, der kommer egnsteatre til gode i tyndere befolkede egne.

Resten af lovforslaget trænger til nærmere drøftelse, og den deltager Venstre gerne i, men vi beklager stærkt, at det først bliver til efteråret. Vi beklager den lidet hensynsfulde måde, ministeren har valgt at behandle egnsteatrene på.